
Hvad drejer den jødiske påske sig om?!

Påskedagene er nogle af det jødiske års vigtigste helligdage. Jødiske familier samles om et rituelt måltid, som kaldes "Seder". I løbet af dette måltid genfortælles Israels historie og Guds dramatiske befrielse af jødernes forfædre.



1. Gud befriede det jødiske folk fra 400 års slaveri.

400 år før påske (udfrielsen) reddede Gud det jødiske folk fra en dødbringende hungersnød ved at bringe dem til Ægypten. På grund af Guds suverænitet blev Josef (en af Israels 12 sønner, som af sine brødre var blevet solgt som slave) indsat som næstkommanderende over hele Ægypten. Da israelitterne (Josefs familie) stod ansigt til ansigt med hungersnød, inviterede Faraos dem pga. Josef til Ægypten. Men da Faraos døde, gjorde hans efterfølger det jødiske folk til sine slaver. Derfor levede de i trældom, indtil Gud kaldte Moses som sit redskab til at befri dem. "Hvis Gud ikke havde befriet os, havde vi stadig været slaver", står der i jødernes "Påske Haggada" (HAH-gah-dah).

2. Gud viste sin magt igennem mirakler.

Faraos veg tilbage for at lade de hebraiske slaver forlade Ægypten. Hvis de rejste, ville Faraos miste en million arbejdere. Han nægtede at lade dem rejse ud af landet, og derved åbnede han døren for at Gud kunne vise sin magt for hele Ægypten. Efter hver af Faraos stædige benægtelser bragte Gud en overnaturlig plage over hele Ægypten. Fra græshopper til frøer til bylder til vand, der blev til blod. Gud viste sin magt via sit folk. Alle, der udholdt plagerne, erkendte, at Israels Gud var mægtig og havde besluttet at befri sit folk. Og jøderne selv blev klar over, at deres fædres Gud intervererede for at redde dem. Miraklerne fortsatte efter deres udgang af Ægypten. Da Faraos hære

forfulgte dem, vandrede israelitterne på tør grund lige midt igennem det Røde Hav. Gud havde skabt en høj mur af vand på begge sider af israelitterne. Via påskens **Exodus** blev Israels Gud manifesteret og glorificeret for alles øjne.

3. Gud bekræftede sin pagt med Abraham - og kaldte jøderne sit udvalgte folk.

I generationer var slaveri det eneste, det jødiske folk kendte til. De blev født til trældom og døde i trældom. Da Gud trådte til og frigjorde dem som et folk, meddelte han dem også, at han ikke havde glemt dem. Israels Gud var trofast og holdt sine løfter til deres forfader Abraham. Gud ville ikke svigte sine løfter. De mirakler Gud udførte for at befri Israels folk, fortalte dem, at de stadigvæk var hans folk, han rejste dem op og kaldte dem sit udvalgte folk.

4. Gud kaldte det jødiske folk ud for at give dem deres eget land.

Israelitterne vidste ikke, hvor de skulle gå hen, men de vidste, at Gud havde befriet dem og havde lovet dem et godt og stort land, hvor de kunne bo som nation (2. Mos. 3,8). De skulle ikke længere tjene Farao. De skulle derimod bo i det land, Gud selv ville give dem. Israel var på vej til at blive en nation med deres eget hjemland. Påsken åbnede døren for modtagelsen af det lovede land, Løftets Land.

5. Gud skabte et vandskel for israelitterne og en troens arv, som skulle videregives.

Den jødiske påske kendes også som "Vandskels begivenheden" i den jødiske historie. Det var et vendepunkt og et definerende øjeblik for det jødiske folk. Alting ændredes for dem i påsken. Gud reddede, bevarede og kaldte dem ud for at være Hans folk i deres eget land. Straks efter udgangen af Ægypten indstiftede Gud Påskefesten som et evigt minde om den forbløffende udfrielse. Gud gav dem en årlig opgave / påmindelse, for at de skulle huske, hvad han havde gjort for dem i Påsken og Exodus. Nu flere tusinde år senere mindes det jødiske folk stadig dette, fortæller deres børn om det og videregiver dermed troen på den eneste og sande Gud, præcis som han bød dem gøre.

Siden 1998 har Shuva hjulpet mange jødiske familier med at vende tilbage til Israel og fejre deres Påske-frihed og pagten med Israels Gud.

Hjælp os med at fortsætte med dette – se nedenfor hvordan ...

Kærlig hilsen,

Jeres Shay Attias
Formand for Shuva Global